

יום הזיכרון בג'לג'וליה

השוטר ההורג ריפעת עודה, שוטר במרחב הירקון ב"מישטרת תל-אביב, ברח מכפרו חירבת א"תיל מחשש לחייו. גם בג'לג'וליה לא אהבו אותו, אך נתנו לו לחיות. הוא, לעומת זאת, היה רדוף פחדים. ריפעת טוען שהרג כהגנה עצמית.

נוסף על האקרה שהיה ברשותו, הוא קיבל גם תמלקע עוון. כדי שיוכל להגן על עצמו. בכפרו ניסו להתנכל לו פעמים אחדות. מספרים שפעם ירה בשלושה אנשים ופצע אותם. הוא עצמו סיפר בחקירתו כמישטרת פתחתיקווה שלפ"ני שבוע, בעת שהיה בכפר אביו, העלו שלושה רעולייפנים באש את מכוניתו הפרטית. אנשים מג'לג'וליה מספרים שמכר

ריפעת עודה הקים עליו אויבים רבים, הן בכפרו שמעבר לקו הירוק, הן בג'לג'וליה. היותו שוטר כמישטרת ישראל היה בכחונת בגידה לבנייכפרו, שניסו להתנכל לו על רקע זה עוד לפני תחילת האינתיפאדה. לפני כמה שנים פגש באחת מכונות ג'לג'וליה, קיים עימה יחסיימון, ונאלץ לשאת אותה בלחץ מישפחתה. הבחורה הרתה וילדה זמן קצר אחרי הנישואין. בניימישפחתה נירו אותה וניתקו עימה

כוחותהביטחון שהגיעו למקום הת' רגלו במשך 11 החודשים האחרונים לנהוג בכפרים הערביים כבתוך שלהם. אלא שהפעם מדובר בכפר הנמצא בתוך גבולות הקו הירוק, ושתישבויו הם אורחים ישראליים. עוכרה זו לא הפריעה לכמה שוטרים לנהוג כאל"י מות לשמה נגד שניים מבניימישפחתה של הנערה שמתה משאיפת הגז, לעצור אותם ללא כל סיבה, רק בגלל הימצאותם במקום.

ב שדה הקוצים שמול ביתה של מישפחת מרח, כילתה האש את שרידי הרהיטים של השוטר ריפעת עודה מג'לג'וליה, החשוד ברצח שניים מבניימישפחת מרח.

כל כמה דקות הורד עוד פריט מביתו, הושלך לאש, פורקו לרגשות הנקמה של התושבים. גברים צעירים וקשישים עמדו מול הבית, כשהם משחזרים בפעם המיידועיכמה את

"בדם קר!" סאמר מוחמד, שכן של מישפחת מרח, היה עד לדראמה מתחילתה עד סופה. הוא ניסה למנוע את הרצח, אולם השוטר איים גם עליו. לדבריו בוצע הרצח בדם קר.

הסיפור שהתחולל בכפר במוצאי יום השבת. הם היו רגילים עד כה לאוימים, לוויכוחים, לתיגרותייריים, אך מעולם לא הגיעו הדברים לידי רצח — גם לא כשהשוטר עודה הכניס להריון את אחת מבנותהכפר, וסירב לשאת אותה לאישה.

כללי המישחק מה שהתחיל במוצאייהשבת כטראגדיה של מישפחה אחת בכפר ג'לג'וליה, ליד כפר-סבא, היה ביום שלמחרת לטראגדיה של שתי

מישפחת עקל' מרח. ריאד (מיני) נרצח על אופניו. האם, עודה (במרכז), נורתה כשבה לעזור לריאד. האב יאסר (משמאל) היה במי"שטרת כפר-סבא. הבן השני ראמי (למטה משמאל) נורה ירייה אחת, גסס, ומת בדרך לבית-החולים.

ניתו נשרפה שלוש שעות לפני המיסקרה במוצאי יום-השבת. הם מכחישים מכל וכל שלוויכוח עימו היה איזשהו רקע לאומני. "הוויכוח על רקע לאומני היה עם בנייהכפר שלו, שראו בו בוגד, לא איתנו", טוענים בג'לג'וליה. השנה האחרונה היתה סיוט למישי

כל קשר למרות זאת, ובגלל החשש ההולך וגובר מפני בנייכפרו, עבר הווג לג'לג'וליה. הם רכשו את הקומה השניה בבית שכנו בניימישפחת מרח. לפני שנה עבר לשרת כמישטרת מרחב-הירקון במחוז תל-אביב. מדי פעם בא לבית אביו בכפר חירבת אל-תיל, כדי לעזור לו במסיק היותים.

המישטרה הביאה את כלליהמישחק של האינתיפאדה לג'לג'וליה.

נערה בהריון

ב הצר-ביתה של מישפחת מרח ישבו הנשים וקוננו, בררו אורז במסגנת, קילפו בצלים והכינו את ארוחת הצהריים לכל בניימישפחה. ליד הכביש עמדו הגברים, צעירים ומבוגרים, והביטו באש המכלה את ריהוט ביתו של השוטר החשוד ברצח, ריפעת עודה, שהוצא מביתו לשרת הקוצים שממול, ושנשרף כנקמה על מעשהו במוצאייהשבת.

ערנאן מרח, דורם של הילדים שנורו: "אני האח של יאסר, האבא של הילדים. שני אחים שלי בנו את הבית מההתחלה ועד הסוף.

"לפני שנתיים, מכר אחי מוחמד את הקומה השנייה של הבית לריפעת. ריפעת הגיע לכאן מהכפר חירבת אל-תיל, ליד קלקיליה (בגדה המערבית) ושירת כשוטר בתחנת קלקיליה. השוטר בא לגור כאן, קיבל ביטחון וחשב שכל העולם זה רכוש שלו. "אצלנו לא נהוג שאדם זר יגור אצלך בבית, אז ביקשנו ממנו למכור לנו בחורה את הבית. לפני שנה קנינו את הבית בחורה ב32 אלף דולר. זה הרבה כסף. אבל ריפעת כל הזמן עשה בעיות, איים לאח שלי ולמישפחה שלו, איים עליו וקילל".

בית המריבה זהו הבית של מישפחת מרח. בקומה העליונה גרו ריפעת עודה ומישפחתו. לפני שנה מכר את דירתו, אולם הסיכסוך בין המישפחות נשאר בעינו. "לא נהוג אצלנו שאדם זר יגור באותו הבית", כך הסבירו במקום את הרקע לסיכסוך.